

Og hvis vi lever op til de løfter, som vi har afgivet – og det ønsker Dansk Folkeparti at gøre – kan man faktisk reducere antallet af flygtninge til Danmark med over 50 pct. Jeg vil godt bede ministeren om at bekræfte det.

Men hvis der så kommer et beskyttelsesbegreb, hvor man tager alle mulige andre konventioner ind, som man lægger det ind under, og hvor ingen af dem – ingen af dem – giver krav på ophold i Danmark, så har vi altså problemet. Så har vi et konkret problem.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I et forsøg på at afslutte en debat, der alligevel ikke kan komme videre, vil jeg prøve at gøre rede for som ordfører, hvordan Venstre betragter reglerne om flygtningebegreberne.

Vi har haft to flygtningebegreber. Det ene er defineret i henhold til flygtningekonventionen, og det andet har vi selv formuleret her i Danmark, og der har udviklet sig en praksis. Det har vist sig, at det efter vores opfattelse går langt ud over vores konventionsmæssige forpligtelser, og en meget stor del af det samlede antal opholdstilladelser tilfalder de såkaldte de facto-flygtninge.

Det har vi ønsket begrænset. Det har stået i vores forslag igennem årene. Vi har altid sagt, og det har regeringen sagt nu, at konventioner skal overholdes.

Med den formulering, der nu fremgår af udlændingeloven, er det helt oplagt, at antallet af asylansøgere vil blive begrænset, men det er lige så oplagt, at retsstilingen for den enkelte, der får opholdstilladelse, ikke bliver forringet i forhold til tidligere. Jeg er bange for, at det er de to ting, fru Pia Kjærsgaard blander sammen.

Men der er i hvert fald det at svare fra Venstres side, at uanset hvor længe man bliver ved med at spørge, så bliver det ikke anderledes. Og jeg er i hvert fald ikke i en situation – jeg ved ikke, om ministeren er – hvor jeg får åbenbaringer. Så hvor mange færre opholdstilladelser, der vil blive, vil afhænge af fremtiden, af, hvem der søger.

Hermed har jeg i hvert fald sat punktum for, hvordan jeg kan forsøge at forklare det.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Men den forklaring kan jeg ganske tilslutte mig.

Vi afskaffer de facto-begrebet, som lægger noget oven på konventionerne. I stedet holder vi os direkte til konventionerne. Vi indfører ikke et nyt begreb, beskyttelsesstatus, vi holder os til

konventionerne. Jeg tror, det er dér, misforståelsen er kommet ind. Vi indfører ikke et nyt begreb.

Men ifølge konventionerne er der altså nogle, som ifølge disse konventioner har krav på beskyttelse. Og det kan vi jo ikke komme uden om, hvis vi vil opfylde det, som står så klart og tydeligt i både regeringsgrundlaget og i udlændingepoplægget, nemlig at vi vil overholde de internationale forpligtelser.

Jeg vil sige til fru Anne Baastrup, at selvfølgelig skal ligebehandlingsloven overholdes. Det, der er ulovligt, er ulovligt.

Jeg forstod på hr. Søren Krarup, at det var spørgsmålet om at have en mening og foretrække nogle frem for andre i sin private virksomhed, og det finder jo sted. Og så var det, at jeg siger, at jeg vil have lov at være moralsk forarget og have lov at protestere som menneske, hvis der er nogen, som tager hensyn til, at nogle har fremmede navne, for det bør man ikke lade indgå. Lad den diskussion ligge. Jeg er lige så meget tilhænger af ligebehandling som fru Anne Baastrup. Det kan jeg næsten bevise.

Kl. 15.50

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg kom til at sige 1.300, det var 13.000 militærnægtere, der kom fra Bosnien, hvoraf nogle antagelig kunne have fået asyl efter andre konventioner. Det ved vi ikke, for de fik det, fordi de var militærnægtere.

Men hvor mange der ville have fået asyl efter andre konventioner, det er det, man umuligt kan opgøre, og derfor er man også nødt til at svare, som fru Birthe Rønn Hornbech gjorde til fru Pia Kjærsgaard, at vi kan ikke få de åbenbaringer, der fortæller nøjagtigt, hvad effekten bliver. Men der er en effekt, en ganske betydelig effekt. Den kan eksemplificeres, men den kan ikke kvantificeres.

Så til sidst om ambassaderne. Jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech har svaret fint på det, og da min taletid var udløbet, gjorde jeg ikke mere ved det.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at på en ambassade er det som andre steder, at hvis der kommer en person, som er forfulgt, og som kommer i livsfare ved, at man siger til vedkommende: Du skal gå uden for havelågen, så vil man naturligvis tage sig af den pågældende. Men spørgsmålet er, om det er hensigtsmæssigt, at et så stort antal søger på ambassaderne, når erfaringerne viser, at det er uendelig få af disse ansøgere, som får asyl.